

Tác giả là một kỹ sư công chánh, dân Torrance, California,

đã du lịch nhiều nước và ghi lại trong hai quyển du ký về 10 địa Á Châu Quyển Rũ tập 1 & 2. Đây là bài của tác giả về Người Già - M.

Hình minh họa

Thăm thoát mà ông bà M nh đã vào nhà dưỡng lão được 18 tháng. Hàng tuần Minh đưa vào thăm ông bà vì ông bà là nhà gia, nhà mẹ của chàng. Tôi hỏi vô đây đến nay, sức khỏe bà M nh đến đâu rồi. Bà cũng có dịp gặp những người láng giềng trong nhà dưỡng lão chào hỏi. Trí nhớ của bà cũng hơi phai nhạt. Ông M nh thì phải vô bệnh viện nhiều lần và vẫn nhớ vì còn đau nhiều sau mổ lấy sỏi năm trước và lần mổ để đưa vào bao tử đây. Cuộc sống của những người trẻ già người Việt ở M thật buồn. Xin bắt đầu câu chuyện lúc hai cô còn ở nhà ...

Minh nhớ lại gần hai năm trước, khi ông bà M nh còn mình mẹ và ở trong một chung cư dành cho người già tại Westminster. Vì tôi là nhân viên của chính phủ và tôi đóng góp của anh chị em trong nhà, họ đã mời tôi về Năm, một phần của Việt Nam mới qua để trông coi hai cô 6 ngày trong tuần.

Cuối tuần thì Minh và vợ sẽ đưa thay cho chị để chị được nghỉ đi chơi một buổi. Mỗi tháng gia đình trả cho chị gần 1.500 đô la bằng tiền mặt. Chị lo nấu nướng, giặt giũ và nâng đỡ hai cô khi đi vệ sinh ... Công việc không khó khăn nhưng chị có sự hi sinh của chị 24/24. Vợ mà có vấn đề hoài. Khi thì chị nói: " Ông bà khó tính quá, chịu không nổi". Khi thì chị than: "Tôi qua bà đi vệ sinh nhiều quá, làm chị không ngủ nghỉ gì được hết". Khi thì chị hù: "Chị c chị phải nghỉ vì chị quá" ... Anh chị em phải cố gắng nhìn nhận chị để chị lo lắng cho cha mẹ

Chuyện người già M

Tác Giả: Minh Tâm

Thứ Bảy, 16 Tháng 1 Năm 2010 11:38

mình. Đúng là ôsin th i nguyên t . H ăn l ng mà không mu n làm ...

V y mà có l n ông M nh đã b té g y x ng. T i hôm đó, ông lò mò t đi v sinh mà không dám kêu ch Năm đ ph . Ông ng i ch phàn nàn. K t qu ông M nh ph i b đi c p c u nhà th ng đ bác sĩ m thay ph n x ng b b ng m t m u x ng nhân t o.

Ph i công nh n bác sĩ M quá gi i. t tu i g n 90 mà bác sĩ còn m r i thay ch x ng g y b ng m t m u x ng m i (nhân t o) d dàng. Sau đó, ông M nh ph i n m m y thán g m t trung tâm v t lý tr li u và t p đi đ ng v i m u x ng gi . T đó t i nay mi ng x ng m i n m c th c a ông m t cách êm , không bi n ch ng.

Bà M nh thì đã h i lú l n r i. Bà không còn nh nh ng chuy n quá kh . Có m t l n bà cũng b té khi vào cu i tu n, khi ch Năm b v thăm con, trong khi Minh và v b k t xe ch a t i k p. Th y bà c té n m d i đ t, đau đ n mà không nói ti ng nào, Minh a n c m t. Th ng cho c mà cũng "r a" th m bà ôsin làm bi ng không ch u đ i mình dù ch 10 phút.

Sau v n y, các con c a ông bà M nh quy t đ nh ph i đ a hai ông bà vào nhà d ng lão. Lúc đó ai cũng đ n đo nhi u l m. H s ba má h không ch u, đòi v nhà thì không bi t làm sao, vì ai cũng b n r n h t. H cũng áy náy là mình đã không th lo l ng cho cha m già.

Đ i v i ng i Vi t, đ a cha m già vào nhà d ng lão là m t đ i u không ai mu n. H nghĩ r ng ch có nh ng ng i nghèo, không con cái, b b c đ i m i "b " vô đó. Đ i u n y là m t s suy nghĩ hoàn toàn sai l m. Minh có anh b n San Jose cũng có cha m già. Anh n y nói: "B n nh đ ng bao gi đ a ông bà c vào nhà d ng lão. Vô đó ch ba tháng sau là ch t." S th t đã ch ng minh anh b n n y sai hoàn toàn b i vì Minh có m t ông b n già. Ông n y b "đ t gân máu" r i b li t nên ph i vô nhà d ng lão sau khi ra b nh vi n.

V y mà ông v n s ng, t i nay đã h n 6 năm.

V ph n mình, khi h i ý ki n ông bà M nh thì ông bà t v bu n và cũng không mu n vô đó cho l m. Nh ng đã h t cách. Ch Năm thì xin ngh đ v Vi t Nam ch i. M y đ a con c a ông bà thì đ a nào cũng b n công ăn vi c làm không th nào v i ông bà 100% đ c. M n ng i khác thì quá khó, và kinh nghi m bao nhiêu l n m n r i đã cho th y: ch m t ng i mà thôi thì không th nào lo l ng chu toàn cho ông bà đ c.

Chuyện người già ở Mỹ

Tác Giả: Minh Tâm

Thứ Bảy, 16 Tháng 1 Năm 2010 11:38

Mỹ có nhà Minh ở nhà dưỡng lão H H ở Westminster để gửi ông bà Mỹ nh vào. Ở đây, hầu hết anh P. là quản lý chăm sóc tình nguyện viên để gửi ông bà đến vào. (Không phải đi dạo để thu nhập vào nhà dưỡng lão này, mà phải thoải mái nghỉ ngơi để kiếm tiền khó khăn của tôi ở bang). Hai người đi chung một phòng. Trong phòng có hai giường, có tủ quần áo và phòng vệ sinh. Ở đây có phòng tắm rất rộng rãi, thiết kế đẹp để cho người già, người xe lăn. Khi cần tắm sẽ có nhân viên tắm cho mình. Ngoài ra còn có phòng vật lý trị liệu, nhà ăn, phòng sinh hoạt. Giữa các phòng còn có một sân trồng rất mát mẻ để có thể ra đó tắm nắng, hít thở gió mát, ngắm bông hoa ... Các vật chất ở đây rất đầy đủ và tiện nghi.

Nhân viên ở nhà dưỡng lão này rất nhiều. Số nhân viên chăm sóc các cụ hiện diện ở đây. Họ là bác sĩ, y tá, lao công, nhân viên phục vụ ... Trong số đó, hơn 40% là người Việt. Khi nào ông bà cần sẽ giúp đỡ thì chăm sóc bệnh một cái nút thì trong vòng năm, mười phút sau sẽ có người tới liên.

Việt ăn uống thì ngày ăn ba bữa. Nhưng người già yếu quá, ăn không nổi thì sẽ có người đi kèm cho ăn.

Đi u mà Minh và anh chị em vẫn lo nhất là cách xử lý của nhân viên đối với các cụ. Nghe nói các cụ đi bệnh viện khi vào các nhà dưỡng lão. Đi u đó hoàn toàn không có ở đây. Tất cả nhân viên của viện dưỡng lão này là y tá, lao công và các nhân viên phục vụ để giúp đỡ tình nguyện viên khi mình yếu. Nhưng nhân viên này có thể sẽ dân như Mỹ, Phi, Mỹ, Việt ... Ai cũng lịch sự và tận tuỵ trong công việc.

Có một anh người Việt làm công việc phục vụ cho các cụ ở đây. Có lần Minh từng nghe anh chút tí n típ vì nghĩ anh làm việc quá nặng anh không nổi. Anh tâm sự với Minh rằng: " Khi làm việc ở đây, tôi coi các cụ như cha mẹ mình và khi nào cần giúp thì tôi đến giúp. Phải có lòng nhân đạo chứ nếu chỉ làm việc vì đồng lương thì khó hoàn tất công việc ở đây vì thật ra, việc vệ sinh cho các cụ cũng không sạch sẽ gì cho lắm". Minh nghĩ chắc đây là phòng chăm làm việc của anh này. Anh P., quản lý nhà dưỡng lão này là một người vui vẻ và hiểu biết hoàn toàn về nhà của mình ông, cụ bà .

Từng ngày vào viện dưỡng lão này ông bà Mỹ nh đã không biết mấy. Số các cụ cũng dần dần và để các cụ nghỉ ngơi để nghỉ ngơi. Khi nào cần thì ông Mỹ nh lại đến để vô nhiệm vụ. Sinh hoạt của ông bà đã trở nên bình thường. Bà Mỹ nh đã hỏi phải phục vụ nào trí nhớ và đã có thể nói chuyện khá nhiều.

Mỗi ngày, anh chị em sẽ gửi nhau thăm. Cuối tuần, có Minh và vợ hay hai chị vợ tới xa

Chuyện người già - M

Tác Giả: Minh Tâm

Thứ Bảy, 16 Tháng 1 Năm 2010 11:38

đến chơi. Cô cháu ngoại cũng hay đến thăm làm ông bà vui lắm.

Lâu lâu, Minh và vợ lái xe đón ông bà Minh về nhà bà chơi. Họ sẽ tiếp khách, ăn uống và săn sóc ông bà. Ông bà Minh cũng yêu lắm. Khi đi chơi là phải ngồi xe lăn tiếp phòng ra xe, tiếp xe vào nhà ... Vì ông bà rất yếu nên mỗi lần lên xuống xe là cảm thấy vất vả. Nhưng Minh và bà xã không ngại. Lâu lâu cũng nên cho ông bà ra ngoài hít thở thiên nhiên cho vui vẻ thoải mái. Có lần, khi đưa ông bà trở về nhà dưỡng lão, ông có vẻ vui và nói với Minh: "Tuần sau sẽ đi nữa!". Còn bà thì hỏi: "Chuyện nào thì má sẽ đi cùng con?". Minh nghe bà hỏi mà buồn ...

Thỉnh thoảng, Minh cũng nói chuyện với mẹ về ông bà các phòng xung quanh. Đa số họ đã lớn lên hết rồi, và họ không còn nhớ chuyện gì. Khi nói chuyện với các cô, Minh chỉ nói chuyện vui và quên với các cô chứ không còn ... nói đúng. Có một cô, mẹ khi ăn cơm xong thì nói thêm một trái chuối đem về phòng. Hỏi thì sao thì cô nói: "Đó dành cho cô ông, ông thích ăn chuối lắm". (Thật ra, cô ông đã bệnh bệnh nặng và không còn ăn được nữa). Câu chuyện nghe thật cảm động về tình cảm của một người già đã lớn mà vẫn còn nhớ và yêu thương mình.

Minh để ý thấy người Việt vô thăm cha mẹ già rất nhiều, còn người Mỹ rất ít. Có một bà Mỹ già năm mươi tuổi mà họ như không có ai đến thăm. Thỉnh thoảng bà vẫn khỏe mạnh bình thường.

Một điều có thể làm cho nhiều người đi thăm các nhà dưỡng lão thấy chán nản vì sao ở đây có nhiều người già quá. Và coi bệnh ai cũng yếu đuối hết. Nhà dưỡng lão mà, dĩ nhiên phải có nhiều người già. Đây đâu phải là .. nhà trẻ đâu. Đi cùng một điều là nơi đây có "ông đi qua, bà đi lại" nhiều nên cũng vui hơn khi hai cô ở nhà một mình.

Minh cũng rất thích phúc đức nhiều người thì nguyện nguyện các tôn giáo. Minh thấy chuyện nào họ cũng đến đây, giúp đỡ các cô ra phòng sinh hoạt rồi tiếp tục làm lễ cầu kinh hay tụng kinh, niệm Phật. Thỉnh thoảng, khi có lễ Mẹ, Lễ Cha, Tết Trung Thu, Lễ Vu Lan ... lái thì thấy nhiều đoàn thể thiện nguyện khác tiếp tục chăm sóc, ca hát phúc đức cho quý cô. Nhà dưỡng lão này có nhiều người Việt nên có rất nhiều tiếp tục của người Việt đến thăm.

Tất cả chi phí của hai cô khi ở đây đều do chính phủ đài thọ. Nghe nói con số không nhỏ, chi phí cũng phải 6.000-7.000 đô la một tháng cho các tiện ích. Mỗi ngày hai lần sáng chiều, có ý tưởng săn sóc và cho uống thuốc. Khi bệnh thì có bác sĩ tiếp khám liền.

Mi là ông Mạnh thì u n c thì là đ c bác sĩ vô n c bi n. M t l n khác ông b s ng ph i thì ng i ta hay li n và đ a đi b nh vi n. K đó, n u ông n nhà thì có th đã không c p c u k p th i và có th đã qua đ i r i. Mi đây, ông Mạnh y u quá và không th ăn u ng đ c n a thì ng i ta là đ a vô b nh vi n đ m và đ t m t ng thông vào bao t . Sau đó ng i ta s b m th c ăn l ng vào ng n y đ nuôi ông. Ng i ta c g ng kéo dài s s ng c a ông đ c ngày nào hay ngày n y ...

Chúng ta đ c may m n đ n vùng đ t t do và con ng i đ c tôn tr ng. Bây gi đi làm thì đ ng thu , khi v già, b o đ m chúng ta s đ c xã h i lo l ng đ ng m c ch không s khi già y u, b nh ho n không có ti n ăn, không ai lo l ng nh q quê nhà.

Tâm lý và tình c m c a ng i Vi t chúng ta là con cái ph i lo cho cha m . Không lo cho cha m là b t hi u ... Đ a cha m vào nhà đ ng lão là b t nhân ... Đi u n y ch c ph i xét l i trong hoàn c nh M n y. N u ai có kh năng t lo cho cha m già thì r t t t, nh ng đ a cha m vào nhà đ ng lão cũng không có gì là t i l i và ph i áy náy vì h th ng nhà đ ng lão M r t chuyên nghi p và đ c nhân viên ti u bang thanh tra, ki m soát th ng xuyên. Nh n nhà đ ng lão n y, cha m v c a chàng đ c săn sóc đ ng m c h n và đ y đ h n khi n nhà. Ngay c khi chúng ta m n ng i ph c v 24/24 cũng không th nào b ng đ c.

S làm vi c c a nhân viên, y tá đ đây đ u r t chuyên nghi p và do đó s c kho c a các c s đ c lo l ng đ ng m c trong nh ng ngày còn l i c a cu c đ i.

Dĩ nhiên, không ph i chúng ta đ a cha m vào nhà đ ng lão r i ... ph i tay đ m c cho h lo. B i vì không ph i các c n nhà đ ng lão s hoàn toàn sung s ng. Th t ra, đ đó cũng có vài đ i u mà các c không v a ý nh các c th ng c m th y cô đ n, b b r i và bu n bã.

Mi khi ng i ta thay khăn trải gi ng, làm v sinh gi ng thì các c b đ a lên xe lăn đ t ng i h hành lang. Có c ng i g c g c, còng l ng ch u đ ng th y r t kh . Nh ng c không bi t ti ng Anh còn kh h n nhi u. Mu n u ng n c, mu n đi v sinh thì các c không bi t làm sao... Có r t nhi u ng i Vi t làm cho nh ng vi n đ ng lão quanh khu Little Saigon, nh ng không ph i hoàn toàn 100%, nên không bi t ti ng Anh là khó khăn l n nh t c a các c mà Minh nh n th y. N u bi t chút ti ng Anh thì cu c s ng cu i đ i c a các c trong các nhà đ ng lão s đ dàng h n nhi u.

Chuyện người già ở Miền

Tên: Minh Tâm

Tháng: 16 Tháng 1 Năm: 2010 11:38

Ở Miền Nam, khi già có thể ta sẽ có con cái, hàng xóm láng giềng thì thăm hỏi nhưng y tá y tá kém. Người già ở Miền thì sống trong viện dưỡng lão, tuy tiện nghi đầy đủ nhưng họ buồn vì không có hàng xóm láng giềng. Còn con cái thì thỉnh thoảng mới vào thăm. Đó là thực tế mà mọi người trong chúng ta phải chú ý để cải thiện.

Trước khi kết thúc bài viết, xin kể một câu chuyện để bạn suy nghĩ. Một lần vào nhà dưỡng lão H.H. , Minh gặp cô T.. Lúc nào cô cũng nhớ Minh đi xe lăn của cô ra trước cửa. Cô nói: "Cô làm ơn đi với tôi ra trước cửa để tôi đón con tôi". Đó chắc là mong muốn của cô không nhớ cô T. mà cô quên tất cả các cô khác trong nhà dưỡng lão này.

Nhưng Minh cũng hiểu rằng không chắc gì con cô sẽ thăm cô hôm nay!